

21. neděle v mezidobí A

A za koho mě pokládáte vy? (Mt 16,15)

První čtení

Izaiáš 22,19-23

Toto praví Hospodin Šebnovi, správci královského paláce: "Vyženu tě z tvého místa, z tvého úřadu tě svrhnu. Pak povolám svého služebníka Eljakima, syna Chilkijáhova, obléknu mu tvou řízu, přepášu ho tvým pásem; tvou moc mu předám do ruky. Bude otcem obyvatelstvu Jeruzaléma a Judovu domu. Na jeho rameno položím klíč od Davidova domu; když otevře, nikdo nezavře, když zavře, nikdo neotevře. Zarazím ho jako hřeb na pevné místo, pro svůj rod zaslouží čestné křeslo."

Druhé čtení

Římanům 11,33-36

Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání! Neboť 'kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem? Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to muselo oplácet?' Vždyť od něho, skrze něho a pro něho je všechno. Jemu buď sláva navěky! Amen.

Evangelium

Matouš 16,13-20

Když Ježíš přišel do kraje u Césareje Filipovy, zeptal se svých učedníků: "Za koho lidé pokládají Syna člověka?" Odpověděli: "Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků." Řekl jim: "A za koho mě pokládáte vy?" Šimon Petr odpověděl: "Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!" Ježíš mu na to řekl: "Blaoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec. A já ti říkám: Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království; co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi." Potom důtklivě přikázal učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš.

K zamyšlení

"Ty jsi Petr a na té skále postavím církve svou." Na čem stavíme v našem životě? Pokud žijeme, neustále bojujeme s touto otázkou. Každý a každá z nás potřebuje jistotu pevného základu, který nebude přemožen temnými silami.

Co může v našich životech být tímto základem? Nejprve potřebujeme minimum, co se týče materiální základny, abychom byli schopní na této zemi žít. Ale potřebujeme také práci, abychom si tuto materiální základnu mohli vytvořit. A pak jsou to důležité ne-materiální hodnoty – ostatní lidé, vztahy, citové zázemí, úcta... Vše nám to zprostředkuje útočiště a jistotu. Může – ale nemusí. Někdy máme totiž tendenci stavět náš život na zdánlivých jistotách a hledáme ten pevný základ v osobách nebo v určitých oblastech, které nám mohou nabídnout jen písečný základ, který se při nejbližší dešti odplaví. Také v duchovním životě neunikneme před touto otázkou, ale stále znovu hledáme a bojujeme. Také v dnešním evangeliu se shledáváme s lidmi, kteří hledají pravdu a jistotu. Někteří z nich považují Krista za jednoho z velkých proroků – mají již jistou víru, ale ještě nediferencovanou. Cítí, že k nim někdo promlouvá zvláštním způsobem, ale toto volání nemohou správně vysvětlit. Pak jsou lidé, kteří jsou nějakou dobu s Ježíšem na cestě. Jejich zkušenosti s ním jsou velmi osobní, hluboké, bohaté. Svým nejbližším klade Ježíš rozhodující otázku: "Za koho mne pokládáte vy?" Petr se ve své odpovědi odvažuje k rozhodujícímu kroku: uprostřed chaosu různých názorů a postojů přichází k poznání, které může od základu změnit život člověka: "Ty jsi mesiáš, Syn živého Boha!" jeho odpověď je také odpovědí na naši úvodní otázku: na čem můžeme v našem životě opravdu stavět?

Ta pravá a skutečná skála – to je samotný Bůh, tak jak k nám sestoupil v Ježíši Kristu. Avšak jen slovy vyjádřené pozvání nestačí jako základ. Rozvoj základu bude záviset na tom, zda se nám podaří toto vyznání tak konkrétně proměnit, učinit ho živým a viditelným v našem životě, že bude posilovat nejen nás, ale ostatní budou skrze naše životy zvědaví na toho Ježíše Krista. Když vyznáváme: "Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!" – zaznívá v nás také něco z té staré naděje Izraele po "šalom", po uzdravení pro celé lidstvo a pro všechny lidi? Umíme také my naše vlastní naděje a tužby po osvobození se od tlaků a otroctví v našem životě, naši naděje, že každé neštěstí a zlo se může i v našem životě proměnit na "šalom", propojit s tímto vyznáním?

Takovéto vyznání pro Ježíše Krista vyslovují a žijí vždy jen určití lidé. Petr za to dostává "klíče od nebeského království". To neznamena nic jiného, že je povolán k tomu, aby otevíral ve víře v Krista brány spásy těm lidem, kteří hledají spásu ve svém životě. Byl první, ale my všichni jsme k tomu povoláni. Ten, kdo se vydá po Ježíšových stopách a celým bytím vyzná Syna živého Boha, ohlašuje tím Boží náklonnost ke všem lidem.